

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2009/73/EK irányelv⁽¹⁾ 23. cikkét és 32. cikkének (1) bekezdését, hogy a tagállamoknak olyan jogi szabályozást kell elfogadniuk, amely szerint egyfelől valamennyi végső felhasználó kiválaszthatja, hogy milyen típusú hálózathoz – szállító vagy elosztó hálózat – csatlakozik, másfelől pedig a rendszerüzemeltető köteles számára megengedni a szóban forgó hálózathoz történő csatlakozást?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2009/73/EK irányelv 23. cikkét, hogy a tagállamoknak olyan jogi szabályozást kell elfogadniuk, amelynek értelmében a földgázszállító hálózathoz történő csatlakozás csak a nem háztartási végfelhasználók (tehát kizárólag az ipari felhasználók) számára megengedett?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2009/73/EK irányelv 23. cikkét és különösen az „új ipari felhasználó” fogalmát, hogy az említett cikk azt a kötelezettséget írja elő, miszerint a tagállamoknak olyan jogi szabályozást kell elfogadniuk, amely értelmében a földgázszállító hálózathoz történő csatlakozás csak az olyan, nem háztartási végfelhasználók (tehát kizárólag az ipari felhasználók) számára megengedett, akik korábban nem csatlakoztak az elosztó hálózathoz?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 3. pontját és 23. cikkét, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami jogi szabályozás, amely szerint a földgázszállítás magában foglalja a földgáznak közvetlenül a végső felhasználó földgázellátó hálózatára történő szállítását?

⁽¹⁾ A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 94. o.).

A Conseil d'État (Franciaország) által 2020. július 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Icade Promotion Logement SAS kontra Ministère de l'Action et des Comptes publics

(C-299/20. sz. ügy)

(2020/C 297/47)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Icade Promotion Logement SAS

Ellenérdekű fél: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2006. november 28-i irányelv⁽¹⁾ 392. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás alkalmazását az olyan ingatlanokkal kapcsolatos értékesítési ügyletekre korlátozza, amelyek megszerzése az hozzáadottérték-adó hatálya alá tartozott anélkül, hogy az azokat újraértékesítő adóalany jogosult lett volna ezen adó levonására? Vagy lehetővé teszi e szabályozás alkalmazását olyan ingatlanokkal kapcsolatos értékesítési ügyletekre, amelyek megszerzése nem tartozott ezen adó hatálya alá akár azért, mert e megszerzés nem tartozik az adó hatálya alá, vagy azért, mert bár annak hatálya alá tartozik, de mentesül alóla?
- 2) A 2006. november 28-i irányelv 392. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az kizárja az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás alkalmazását az építési telkekkel kapcsolatos értékesítési ügyletekre az alábbi két esetben:

— ha az ilyen, nem beépítettként megszerzett telkek a megszerzésük és az adóalany általi újraértékesítésük időpontja között építési telökké váltak;

- ha a megszerzésük és az adóalany általi újraértékesítésük időpontja között megváltoztatták e telkek jellemzőit, így például parcellákra osztották azokat, vagy kiépítették az e parcellákat kiszolgáló különböző hálózatokat (utak, ivóvíz, villamos energia, gáz, szennyvíz, távközlés)?

(¹) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.).

2020. július 22-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Osztrák Köztársaság

(C-328/20. sz. ügy)

(2020/C 297/48)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: D. Martin, B.-R. Killmann meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság a családi támogatás és a gyermekek után járó adójóváírás tekintetében az olyan munkavállalókat érintő kiigazítási mechanizmus bevezetésével, akiknek a gyermekei állandó jelleggel egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, megsértette a 883/2004/EK rendelet (¹) 7. és 67. cikkéből, a 883/2004 rendelet 4. cikkéből, valamint a 492/2011/EU rendelet (²) 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság ezenkívül a család bónusz plusz, az egyetlen munkajövedelemmel rendelkezőknek járó adójóváírás, a gyermeket egyedül nevelőknek járó adójóváírás, valamint a tartásdíj után járó adójóváírás tekintetében az olyan migráns munkavállalókat érintő kiigazítási mechanizmus bevezetésével, akiknek a gyermekei állandó jelleggel egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, megsértette a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Ausztria az Ausztriában dolgozó személyek számára gyermekeik javára egységes átalány formájában családi ellátást, a családi támogatás és a gyermekek után járó adójóváírás szociális kedvezményét, valamint a család bónusz plusz, az egyetlen munkajövedelemmel rendelkezőknek járó adójóváírás, a gyermeket egyedül nevelőknek járó adójóváírás, valamint a tartásdíj után járó adójóváírás adókedvezményét biztosítja. Az osztrák szabályok 2019. január 1-je óta előírják, hogy ezeket az állami támogatásokat azon tagállam általános árszintje szerint kell kiigazítani, amelyben a gyermek állandó jelleggel tartózkodik.

Első jogalap:

A Bizottság arra hivatkozik, hogy a családi támogatás és a gyermek után járó adójóváírás a 883/2004 rendelet értelmében vett családi ellátásnak minősül. E rendelet 7. és 67. cikke tiltja, hogy valamely tagállam a családi ellátások biztosítását vagy azok mértékét attól tehesse függővé, hogy a kereső tevékenységet folytató személy családtagjai a szolgáltatást nyújtó tagállamban rendelkezzenek lakóhellyel. A kiigazítás bevezetésével azonban Ausztria a gyermekek javára biztosított családi ellátásokat illetően pontosan aszerint dönt, hogy a gyermek melyik tagállamban rendelkezik lakóhellyel. Ausztria ezáltal sérti a 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkét.

Második jogalap:

A Bizottság továbbá arra hivatkozik, hogy a kiigazítás, ahogyan azt Ausztria bevezette, a jogosult személyeket, akiknek a gyermekei magasabb árszinttel rendelkező tagállamokban rendelkeznek lakóhellyel, kedvezőbb helyzetbe hozza azon személyekhez képest, akiknek a gyermekei Ausztriában rendelkeznek lakóhellyel, miközben azokat a személyeket, akiknek a gyermekei alacsonyabb árszinttel rendelkező tagállamokban rendelkeznek lakóhellyel, kedvezőtlenebb elbánásban részesíti. A kiigazítás bevezetésekor Ausztria azonban a nemzeti költségvetés olyan megtakarításából indult ki, amely csak azt jelentheti, hogy az ilyen ellátásoknak és kedvezményeknek több olyan kedvezményezettje van, akiknek a gyermeke az Ausztriánál alacsonyabb árszinttel rendelkező tagállamokban rendelkezik lakóhellyel.